

SEMRANIM VE ŞEHİT OĞLU ATA

12 Eylül sonrası gazetelerin en vazgeçilmez magazin kahramanı Prof. Dr. Ali Mındıkoğlu 'ydu. 70'lerin ünlü kalp cerrahı Dr. Bernard 'la yarışıyor gibiydi. Günde bilmem kaç kişiyi "*sağlıklı cinsel kimliğine*" kavuşturuyordu. Biraz yoksulluktan, biraz çürümüşlükten, biraz da cinsel kimlik problemlerinden kaynaklanan, ama sulu sepken haberlerle yaşadık.

Sonraki yıllar, magazin de evrildi. İbo ve mavi gözlü '*diva*' lar üretmeye başladık. Sezen 'in aşkları serçenin gözyaşları derken, Hülya 'lı yıllarımız başladı. Bir sahil kasabasında başlayan "*kraliçelik*" yarışmaları ve sonra gündeme oturan: Şöhret-para-seks dedikoduları hiç eksik olmadı.

En önemli haberler, hep ünlülerin cinsel hayatları oldu.

Ekonomik ve siyasal krizler bile geride kaldı. Unutuldu, unutturuldu...

Güzellik kraliçe seçimleri çok önemli şeylerdi. Gün geldi, o da yetmez oldu. Büyük medya grupları bu işe el attı: Star-yıldız seçmeye başladılar.

Yoksul çocukların bir delikten girip '*star*' olma gayretleri insanları ağlatır oldu.

Bu Semranım programı AB görüşmelerinde "*gün alma*" gayretinde olan Başbakan'ı bile geride bıraktı.

Her yaza bir star...

Her yıl yeni bir yıldız... Sonra yetmez oldu, gruplar halinde "*yıldız*" lar geçidi yaşamaya-görmeye başladık.

Sirkte cambaz mendile baktırarak cebe iner gibi...

Bizler "*yıldız*" lara bakarken, cep telefonlarından ya da bilmem ne hatlarından ceplerimize el atıldı.

Gündem karartılarak, ülkenin mevcut kaynakları yağmalandı...

Televole programları binbir derde deva oldu. Televole hakaten tele'si görünüyor vole'si görünmüyor. İyi vole'ler beyler. İyi vole'ler.

Semranım'a bakıp gülen- kızan ama ona takılı kalan halkım. Onda gördüğün biraz da kendinsin galiba. Çünkü insan ancak kendine bağlanır.

Bir filmin ya da romanın en güzel yanı, kendinizden bir şey bulduğunuz yanıdır.

Tiyatro size boy aynası tutar. Yoksa sevimsizleşir, siz de Turizm Bakanı gibi uyuyakalırsınız.

Semranım hikâyesi, bizim hikâyemizdir. Sudan sebeplerle kıyamet kopardığımızın ta kendisidir.

Başına gelen felaketi bile bizim gibi açıkladı. "*Oğlum şehit oldu*" ! Bu cümlede saklı bütün hikâyemiz.

Doğru, bu yolda giden ya şehit olur ya gazi!..

Çünkü onlar, sınırı beklemek için İslam adına cihada katıldılar.

Hürriyet gazetesi

Başlık atmış: "*5 liraya ölüm*" . 100 YTL'lik olsa daha mı makbul olacaktı?

Bu "*kültürü*" pompalayan, bizim grubun TV'leri, reyting rekorları diyen siz değil miydiniz? Dönüp ayıplayan, ilk defa görmüş gibi irkilen yine sizsiniz. Bravo! Ne demeli?

Bizim oralarda bir fıkra anlatılır:

Uyanığın teki semerciye uğrar. Kemer çalar. Beline bağlar. Giderken dükkân sahibi "*Hoopp... Hemşerim kemerin parasını vermedin*" deyince bizim uyanık, pişkinlikle: "*Bunu buraya kim bağladı?*" der.

Sahi, bu programları reyting uğruna kimler bu hale getirdi?

Gecekondusunda dertleriyle sevişenleri kim ayartır?

Kim bunlara ham hayaller kurdurur?